

Zatim također dodaje ovo drugo: »Ovu optužbu diže s obzirom na veliku ispravnost nauka [312] i dozvoljava da se to matematičko ujedinjuje i dijeli u dijanoetičkoj i intelektualnoj prirodi u ovom gomilanju za koje sam kaže da je besmisleno, a ipak ga ne treba nužno slijediti. Naime, kao što A jest u slogu, u izgovoru, u jeziku, isto, bez ikakva nagomilavanja, tako točka može biti ista u crtici, površini, u tijelu.«²⁹ No budući da Sirijan, uistinu velik, odgovara i vrlo učeno i vrlo oštrom i vrlo istinito – pa i vrlo obilno – na sva cjepidlačarenja i, kako ih sam zove, zlonomjerne optužbe, koje su sadržane u tim knjigama i koje bi u čitanju i proučavanju umorile bilo kojeg čovjeka pa i onog s vrlo mnogo slobodnog vremena, da sam sebi i drugima uštedim trud i da izbjegnem dugotrajniji trud u trošenju na to da ih pobijam, završit ću ovo pisanje upozoravajući prije toga na to da, ako nekoga snađe želja da to pročita, da se na jednom temelju sve to ruši i pada. Treba pamtitи ona četiri roda bića za učenje među kojima se nalaze i čvrsta tijela i površine i crte i točke i jedinstva i brojevi i sve ideje, ali na vlastiti način svakog pojedinog.

Dodat ću jednu preostalu Aristotelovu fizičku primjedbu, koju ima u knjizi *O osjetilu*, u 5. poglavljju: »A ono što kažu neki pitagorovci, nema smisla. Kažu da se neke životinje hrane mirisima. Prvo, naime, vidimo da hrana treba biti složena. Hranjive stvari nisu jednostavne.« I pojačavajući taj razlog dodaje: »Uostalom, niti voda sama za sebe, nepomiješana, ne će hraniti, to mora, naime, biti nešto tjelesno, što treba izgradivati, stoga je još manje razložito da zrak postaje tijelom«. Poriče tu da voda sama za sebe, nepomiješana, može hraniti. A u 6. knjizi, u 16. poglavljju tvrdi da se jegulje hrane kišnicom: »καὶ γὰρ ζῶσι καὶ τρέφονται ὅμβριῶ ὕδατι.«³⁰ »I žive i hrane se kišnicom.« Isto potvrđuje u 8.

φοις διελέγχειν, λέγει δὲ πρὸς αὐτὴν ἀποδεικτικὸν μὲν οὐδέν, ὅσα δ' ἀν τὸν ἴδιωτην καὶ μὴ παρεπόμενον ταῖς ἐκείνων διανοίαις θορυβήσειεν.

²⁹ Samo za kraj citata postoji grčki. Usp. približni citat: SYRIAN. in Metaph. 87.33 – 36: ἀλλ' ὡσπερ τὸ α στοιχεῖον καὶ ἐν συλλαβῇ καὶ ἐν λέξει καὶ ἐν λόγῳ ἐν ὃν τῷ εἰδει καὶ ταῦτὸν θεωρεῖται καὶ τὴν αὐτὴν ἔχει φύσιν ἀπανταχοῦ, οὕτω καὶ ἡ στιγμὴ καὶ ἡ γραμμὴ καθ' ἑαυτάς τε καὶ μετὰ τῶν συνθετωτέρων ἐν καὶ τὸ αὐτὸ εἶδος διασώζουσι

³⁰ ARIST. H A. 570a.11 – 12 – nema Petrićeva latinskog prijevoda.